

Волонтерство – прояв нескореної нації!

Волонтерство – то поклик серця, зобов'язаного розумінням, що наша допомога врятує чиесь життя, додасть сил та віри знесиленому, хоча в багатьох випадках ми навіть не знаємо особисто тих людей яким став у пригоді наш труд.

Ми віддаємо вільний час, врешті-решт життя і здоров'я, у нас ніщо не болить, у нас немає особистих справ, дітей, онуків, нам більше нічим зайнятись – так може здаватися зі сторони... Ми ж просто знаємо, що нашої допомоги чекають, і тому не можемо інакше. Разом з армією волонтери протистоять усім тим страхіттям, неприйнятним для людського буття, які отримала Україна в результаті російської агресії. Допомога кожного окремого волонтера чи волонтерської організації можлива тільки завдяки підтримці громадян, і кожен нормальний українець допомагає чим може. Хтось дає тисячі, хтось 5–10 грн, хтось допомагає руками... За різними даними, українським бійцям допомагають близько 15 тисяч волонтерів.

Пишаємось тим, що Славутич теж у цьому числі; радіємо, що нас, ГРОМАДЯН, а не населення, не тисячі – нас мільйони, нас – легіони!

Залишаймось незламними, і хай наші труди прискорять світлий день України.

**Наталія Ніколайчук,
волонтерська група «Соняшник»,
Тетяна Осінська,
Кулінарна сотня**

Міжнародний день волонтера засновано Генеральною Асамблеєю ООН 5 грудня 1980 року як заклик до урядів усього світу спонукати своїх громадян до безкорисливої діяльності в усіх сферах життя.

У нас волонтерство з'явилося порівняно недавно і нині в повсякденному житті пов'язується перш за все з допомогою Збройним силам України.

Волонтерство – шлях, який обирає для себе далеко не кожен, бо це не тільки красиві слова про небайдужість сердець і боротьбу за свободу України. Це труд, безнастанна тривога за захисників рідної землі, вкладення власних, часом немалих коштів. Це й пряма небезпека, коли волонтер їде в зону війни. Це уміння повести за собою людей і власна духовна та фізична

незламність. Волонтери мало говорять про дієти, кухню, нові наряди, інтер'єри та мандрівки; вони з 2014 року в значній мірі підтримували воїнів бронезилетами, берцями, харчами, ремонтом військової техніки, маскувальними сітками і багато чим іншим; допомагали й продовжують допомагати вимушеним переселенцям та й нині зазвичай міркують про те, як забезпечити своїх «підопічних» скобами та утепленням для будівництва бліндажа, дривами, теплим одягом та ліками, як виконати замовлення на необхідний військовий гаджет...